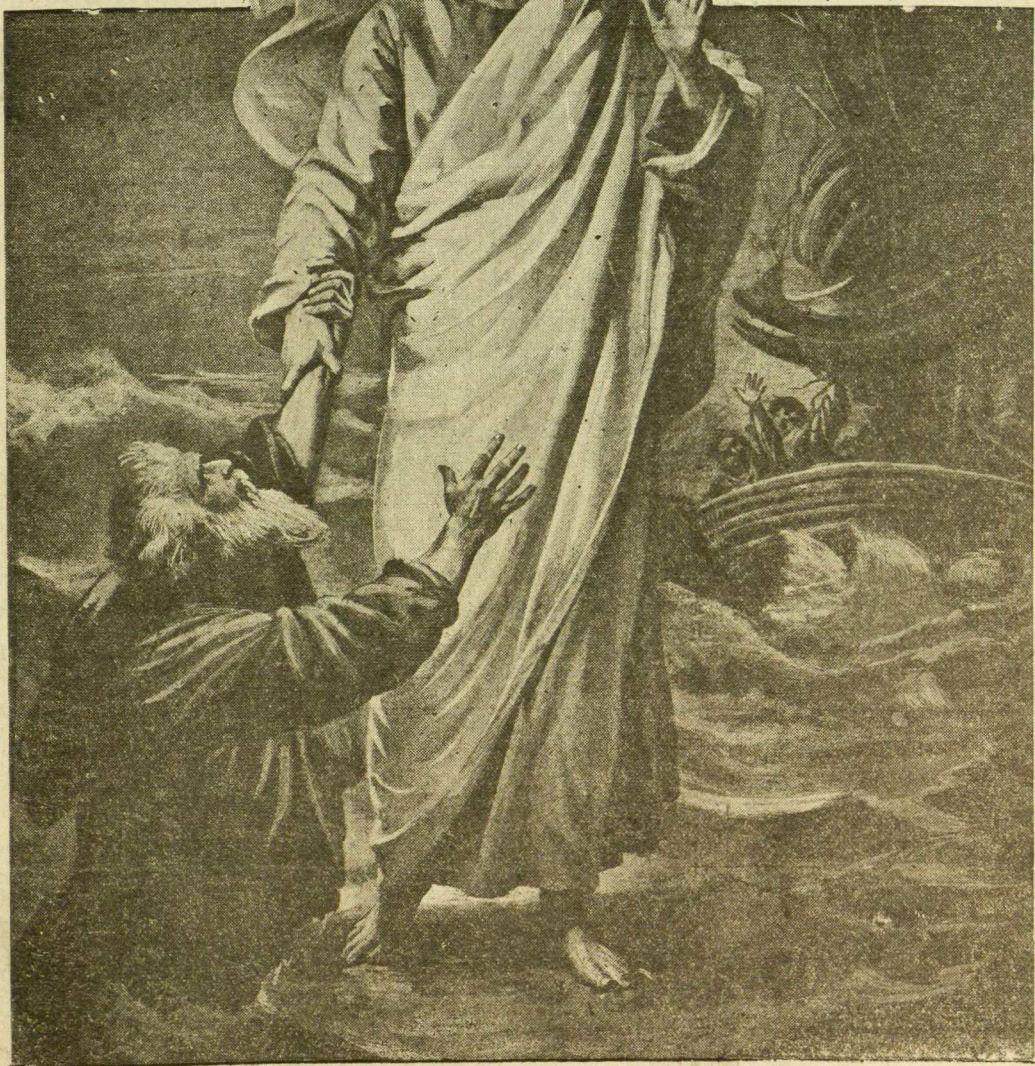

LAIVAS

No. 50. Metai VI

Gruod. (Dec.) 11, '26

Latvian
Republican
Library

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

III. ADVENTŲ SEKMADIENIS.

E v a n g e l i j a .

JONO 1, 19-28.

NUO metu žydai siuntė iš Jeruzolimos kunigų ir lėvitu pas Joną jo paklaustų: Kas tu esi? Jis prisipažino ir nesigynė; ir prisipažino: Aš nėsu Kristus. Jie vėl jį klausė: Tai kas gi? Ar tu esi Elijas? Jis tarė: Nėsu. Ar tu esi pranašas. Ne. Taigi, jie jam tarė: Kas tu esi? kad mes duotumėm atsakymą tiems, kurie yra mus siuntę. **K**a pats apie save sakai? Jis tarė: Aš šaukiančiojo tyruose balsas: Taisykite Viešpaties kelia, kaip yra pasakęs pranašas Izaijas. Atsiųstieji-gi buvo iš Parisiejų. Jie dar jį klausė ir jam tarė: Tai kam gi krikštyji, jei tu nėsi Kristus, nei Elijas, nei pranašas? Jonas jiems atsakė ir tarė: Aš krikštiju vandenimi; bet tarp jusų stovi

L e k c i j a .

PILYP. 4, 4-7.

ROLIAI: Džiaugkitės Viešpatyje visuomet, vėl sakau, džiaugkitės! Jusų kuklumas tebuna žinomas visiems žmonėms; Viešpats yra arti. Nebukite nieku bailiai susirupinę, bet visuose dalykuose jusų prašymai tesidaro žinomi Dievui malda ir maldavimu su dėkojimu; ir visokį išmanymą perviršijanti Dievo ramybė te-sergi jusų širdis ir jusų mintis Kristuje Jėzuje.

tas, kurio jūs nepažįstate. Jis yra tasai, kurs po manęs turi ateiti, kurs pirm manęs buvo, kuriam aš nėsu vertas atrišti jo kurpių dirželio. Tai atsitiko Betanijoje, anapus Jordano, kame Jonas krikštijo.

Kuomet pinigais kalba, tuomet teisybė tyli.

Daugiau žmonių prigėrė degtinėje nega vandenyje.

Pro pramatomus jausmus dažnai liejasi nematomos ašaros.

Žmogaus širdis yra slaptina karalija, valdoma skirtingais dar nežinomais įstatymais.

Kas bijo šešėlio — šešėlius temato, Tas Dievo galybės tikrai nesuprato, Naktis jam visur be vilties.

Jei pavydas galėtų, tai jis savo jėgas ir prieš Dievą nukreiptų.

Kaikurie žmonės piktinasi dėl įvykstančių pasaulyje blogumų, bet apie tas niekšybes, kurias patys daro, nė negalvojo.

✿ Kristus Ir Šių Dienų Jaunuomenė. ✿

Kiekvienas katalikas krikščionis turi būti antrasis Kristus. Dievo-Žmogaus gyvenimas turi būti kiekvieno žmogaus gyvenimo pavyzdžiu. Nes būti antruoju Kristumi reiškia praktikuoti visas Kristaus gyvenimo dorybes. Nuo to nepaliuosuoti nei joks luomas, nei lytis, nei amžius, nei užimama tarp žmonių vieta, kad ir aukščiausia, nei gyvenimo sąlygos, žodžiu, jokios aplinkybės.

Ne delko kito, matyt, Kristus ir pergyveno visokį gyvenimą ir visokiose aplinkybėse, išskyrus nuodėmę. Bet ir tuo žvilgsniu paliko pavyzdį. Prisiėmęs ant savęs svetimų nuodėmių atsakomybę, parodė kas laukia kiekvieną dėl jo nuodėmių.

Kaip žinome, Kristus iki trisdešimčiai metų gyveno užsislėpęs, retai kur pasirodydamas tarp žmonių. Apie Jį pasakyta, kad "Jis buvo paklusnus"; žinoma, pirmiausia dangaus Tėvui, pasakui savo Švenčiausiajai Motinai Marijai ir savo globėjui šv. Juozapui.

Šis jo gyvenimas savųjų globoje, paklusnybėje ir pasidavime kitų valiai ir yra pavyzdis ir pamoka, kurią paliko mūsų dienų jaunuomenei.

Dabar krikščionijos, o ypač katalikijos obalsis "Kristus pasaulio Karalius".

Jei šis obalsis turi būti svarbus kiekvienam krikščioniui ir brangus kiekvieno jų mylinčiai Kristų širdžiai, tai tuo žvilgsniu jaunuomenei jis turėtų būti brangiausias ir svarbiausias. Ji, kaip

žmonijos ateitis ir Bažnyčios viltis, turėtų stoti pirmose to kilnaus obalsio vykintojų eilėse.

Geresnysis obalsis: "Viską atnaujinti Kristuje", kurio pasigavę jau dirba tukstančiai jaunuolių ir kuris kone tą patį reiškia, ką "Kristus Pasaulio Karalius" turėtų pagauti vis daugiau ir daugiau jaunuomenės.

Reikėtų, kad ji pasirupintų, idant Kristus taptų pirmiausia josios pačios Karalius, kad jis pilnai užviešpatautų ir įsigyventų kiekvieno jaunikaicio ir mergaitės širdyje.

Sunku naujinti Kristuje kitus, kuomet pats neatsinaujinęs Jame. Negalimas beveik daiktas įtikinti kitą, kad jis pripažintų Kristų savo karalium, jei kas savo širdį laiko dar uždaręs, jog Kristus joje nekaraliautų.

Kristus davė pradžią Dievo karalystės žmonėse. Jis ją paskelbė ir paskleidė pasaulin ir reikalauja, kad ji toliau būtų pačių žmonių su Jo pagalba vykinama.

Jo gyvenimas rodo kaip reikia prie švento darbo prisirengti.

Jis "augo Dievo malonėje". Tą padarė Jį galingu ir davė stiprybės išsižadėti savęs, savo žmogiškos prigimties reikalavimų ir pamėgimų. Jis mokėjo užmiršti save, o tik atminti Dievo garbę ir Jo reikalus.

Ar jis kaip žmogus nenorėjo valgyti ir gerti? Taip. Bet Jis tai pajėgė atidėti, jei to reikalavo Dievo valia.

“Mano maistas yra pildyti valia To, Kuris mane siuntė”. Ar nežinojote, jogei tuose daiktuose, kurie yra mano Tėvo, reikia man buti”, atsako Jis savo nuliudusiai Motinai ir Juozapui, kurie Jį, po trijų dienų ieškojimo, rado Jeruzalės bažnyčioje.

Ar Jo širdis nejautė Motinos skausmo, kuomet Jis nežiniomis nuo Jos pranyko? Jautė, ir labai. Bet, kad to reikalavo nuo Jo Tėvo valia, Jis užmiršta širdies, giminystes ir kraujo balsą bei ryšius ir eina, kur šaukia Jį priedermė.

Taigi, kas nori įvykinti, kad Kristus karaliautų jo paties ir kitų širdyse, reikia pasirūpinti “augti Dievo malonėje”. Reikia, kad josios galybė perimtų žmogaus dvasią, nes tuomet jis tampa savęs ir kitų pergalėtoju, tuomet jis taps ir tikruoju “Kristaus Karaliaus” kareiviu.

Kokis tai gražus vaizdas!

Kokia puiki jo užduotis!

Gražus dalykas išgelbėti savo tautą, savo tėvynę nuo priešų sunaikinimo. Garbė kareiviams, kurie aukojo savo gyvybes. Bet tukstančius kartų prakilnesnis ir gražesnis darbas jų Kristaus kareivių, kurie aukoja save ir savo gyvybę, kad gelbėtų nuo nuožmaus priešo sunaikinimo visą žmoniją.

O kasgi nuožmiau naikina, žudo, skandina žmoniją už bedievybę, Kristaus išstremimą iš tarpo žmonių, iš jų širdžių.

Kur nėra Kristaus, ten nėra laimės; ten žiauriai žmonės valdo pragaro valdovas.

Jis duoda gerti žmonėms berybės, palaidos laisvės taure, kuri pripildyta mirtingų žmogaus sielai nuodų. Jie, rodos, saldus, maloniai glosto jausmus, sukursto aštras. Žmogui išrodo, kad jis jau arti savo pilnosios laimės, o tik štai pasijunta, kad jau jis silpsta; pirmiau galingos dvasios jėgos jau nyksta, skaisčiai raminti viltis lekia tolyn iš jo akių, tamsa, baisi, nepermatoma tamsa kyla prieš jį — jis jau nupuolęs, sukaustytas geidulių vergas, kurio likimas — netekimas Dievo vaikelio laisvės ir baisi galutina pražūtis.

Ar ne garbingas darbas gelbėti žmones iš tokios padėties. O jug labai žymi žmonijos dalis yra toje padėtyje.

Ją turi gelbėti idealė jaunuomennė. Ji neprivalo, sudėjus rankas, žiurėti ramiai, kaip aplink ją tukstančiai krinta prapultin.

Ji turi subrusti, sukilti, ginkluotis ir stoti mirtinon kovon su žmonijos priešū.

Daug gražios jaunuomenės, jaunkaičių ir mergaičių, apleidę savo tėvus, gimines, pažįstamus, savo kudikystės dienų draugus, drauges, persikėlė į **Kristaus mokyklas — vienuolynus.**

Čia ta garbi, ta rinktina jaunuomenė, ginkluojasi, “augdama Dievo malonėje”, stiprėdama dvasios jėgomis, kurdama Kristaus karaliją savo širdyse, kad ją vėliau galingai kurtų kituose.

Oo kita jaunuomenės dalis, kuri nesėka šios drąsios ir garbiosios — ar pasiliks plaukti pavandeniui, kur pasaulio sugedusi dvasia neša prapultin? O ne. Ji taip pat imsis, nors pasilikdama pasaulyje, panašaus ginklo kaip anoji

ir stos kovon. Ji seks Kristų kitu budu, kuris yra jai prieinamas, ji ginkluosis gyvo tikėjimo, tvirtos doros, maldos ir Sakramentų ginklais. Su tais ginklais ji vykdins Kristaus karaliją savyje ir kituose.

Jei jaunuomenei Kristus bus idea-

las, ji bus galinga, ji bus laiminga, ji bus skaisti.

Tuomet skaisti žmonijos ateitis — laisva Bažnyčios padėtis. Nebus jau tada tukstančių kliučių vesti žmones į amžinąją laimę. V. K.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Paprasčiausius Priekaištus Tikėjimui.

Kiek yra tokių kaip tamsta? Jie taip kalbėjo: “Ryto, ryto, ateityje”.. Kai kuriems nebuvo lemta išvysti ta ateitis, tik teismas ir amžinybė.

Kiek žmonių apsilėdę nėjo išpažinties kai galėjo, o nepajėgė kai norėjo.

Tamsta eisi išpažinties ant mirties patalo? Dieve, padėk! O jei Dievas spręstu tamstai mirti pirm išpažinties?

“Ne jau gi”, tamsta atsakysi, “Dievas nėra gailestingas ir tat tamstai duoda proga šiandien atleisti nuodėmes: to nėsi vertas.

Kas gi prižadėjo atleisti grįštančią jam nusidėjėliui, neprižadėjo jam rytojais.

Atpenč, jis perspėjo buti nuolat atsargiam, nuolat budėti delto, kad mirtis ateis jam skubiai. Paklausk musų Mokytojo ir Teisėjo: “Budėkite gi... Budėkite ir jus prisirengę, nes tą valandą, kurios jus nežinote, žmogaus Sunus ateis... ir duos jam dalį su veidmainiais; ten bus verksmo ir dantų griežimo”. (Mt. 24.).

Kokia kvailystė rizikuoti savo amžinybe del “Gal”.

Keleta metų atgal jaunas kalėjimo de la Roquette gyventojas, Paryžiuje užsispyrė neiti Velykinės, nežiurint kapeliono drąsinimų. Visi kiti paklausė kunigo; tasai buvo vienatinė išimtis.

“Kitą kartą”, jis atsakė. “ne dabar; kitą metą, ne šįmet”.

Dieną, po savo bergždžio apsilankymo pas jaunikaitį, kapelionas ėjo į kalėjimo ligoninę. Ant vienu durų jis patėmijo savo jaunikaičio numerį. Jis įėjo ir rado jį bemiegantį ant lovos, labai išbalusį. Jis pasišaukė seserį ligoninės užveždėtoją ir paklausė kas atsitiko naujajam ligoniui. “Nieko baisaus”, ji atsakė, “jis skundėsi galvos sopimu, gal nevirškinimu”. Abudu sugrįžo į kambarį; sesuo prakalbėjo į jaunikaitį, bet nebuvo atsakymo. “Tas jaunikaitis yra didelis ligonis, sesute”, sako kunigas, nusigandęs; “šauk gydytoją!” Į keletą minučių atėjo gydytojas... ligonis buvo be sąmonės. Gydytojas palietė jo pulsą; padėjo savo ranką ant

jo širdies: "Dieve mano!" sušuko jis nustebeš.

"Kas yra" paklausē kunigas. Gydytojas vēl pradējo tyrinēti jaunikaiti. "Kas yra, tamsta klausī — vaikinas mirēš".

"Negyvas", atkartojo kapelionas, nusigandēš.

"Negyvas!"

Ir jis žiurējo su neapsakomu skausmu ī tas pusiau atviras lūpas, kurios kaītik išsižadējo priimti Dievā, sakydamas: "Ateityje, kitā metā."

Kitame kambaryje šalia jo gulējo tuo pačiu laiku kitas jaunas kalinys. Paskutiniai sakramentai buvo jam suteikti keleta dienų pirmiau ir kas valanda buvo laukiama jo mirtis. Kai mane pamatē, jisai sušuko: "Aš esu labai linksmas, gerasai tēveli! Aš manau netrukus pamatyti gailestingājį Viešpatį ir tai labai greitai, bet aš turiu viltį!" Ir kuomet kapelionas jam pasakē, kad dar galima išgyti: "A, to nesakyk", jis atsiliepē, nusišypsojēš, "aš geriau mirsiu, nes galiu vēl įpulti ī nuodēmes ir užmiršti Dievā, jei išgyčiau."

Tā vakarā jaunikaitis ramiai mirē, jungdamas su paskutinia absoliucija švenč. Jēzaus vardā."

Staigių mirčių, visai nepramatytų, atsitinka kasdien. Nesenai (balandžio 23 d. 1925 m.) vienas darbininkas, nors pirma šiek-tiek sirguliavo, atsikēlē sveikas, dirbo ir kirto malkas. Begaudydamas karvę laukuose, krito ir mirē be Sakramentų. Kitas darbininkas, šeimos tēvas, puolē nuo kelių aukštų ī gatvę jį paēmē veik negyvā. Jis klausē Baž-

nyčios mokslo ir buvo pripratęs eiti išpažinties kas savaitę ir priimti Švenčiausiąjį.

Jei panašiai atsitiktų, ar butumei pasirengęs stoti Dievo akyvaizdoje ir eiti ī amžinybę.

Truputį vėliau, žmogus ējo gatve. Jis sustojo ir virto. Aplinkiniai tuojau jį paēmē ir įnešē ī artimą krautuvę. Pašaukē gydytoją; jis jį apžiurējo ir pasakē, kad mirtis buvo staigi, mirē pirmiau negu kad puolē ant žemės. Nelaimingasis nebuvo pasirengęs mirti.

Apsvarsčius tuos ir panašius įvykius, ar gali tikėtis sulaukti rytojaus išganyti savo sielā?

Po tam pasakyk man atidēlioti sielos išganymā iki kokiai nors ateinančiąjai dienai. Po tam miegok ramiai su tokia mintimi kaip šitāja: "aš be abejo eisiu išpažinties mirties valandoje".

Vargšas kudikēlis buvo priēmęs savo pirmājā Komunijā keleta mėnesių pirmiau laiko apie kurį aš priminsiu. Jis padarē vienā pasirūžimā su rimta ir atvira širdimi. Jai kuomet aš papildyčiau mirtingā nuodēmę, aš eisiu išpažinties pirm kad eisiu gultų tā dieną."

Ta nelaimē jam atsitiko. Tai buvo subata ir labai bloga diena, o bažnyčia buvo tolokai. Pirma jis manē "eisiu išpažinties ī keletā dienų". Pasižadējimas, kurį jis padarē, skverbēs galvon ir kas tai širdyje sakē: "Išpildyk savo pasižadējimą: eik išpažinties".

Jis gi dvejojo. Vidujinēs kovos ir neramybēs sukuryje, jis priklaupē ir sukalbējo "Sveika Marija" apturēti malonēs pažinti šv. Dievo valią. Malda yra

sielos išganymas.

Jis pakilo ir išėjo į Bažnyčią.

Grįžtant, jis sutiko savo krikšto motiną, kuri paklausė jo kur buvo. Su linksmu veidu jis jai pasakė ir pridėjo, kad su ramia sąžine galės ilsėtis šią naktį, nes Dievo malonė sugrįžo jo širdin.

Jo motina turėjo paprotį pamigdyti jį ilgiau sekmadieniais kaip prastomis dienomis.

Pagal paprotį ji ėjo jį pažadintu 7 valandą, paklabindama jį jo kambario duris ir jį pašaukdama.

Bertaini valandos vėliau, Povilas dar miegojo. Jo motina jį vėl žadino ir, nerimaudama, kad negauna jokio atsakymo, ji įėjo į kambarį: “kelkis, tinginy, jau pusė aštuntos! Ar tau ne sarmata gulėti?”

Ji prieina prie jo, paima jo ranką, bet toji jau buvo šalta. Nusigandusi ji pažiūrėjo į jo veidą ir, surikusi iš bausaus išgasčio, sudribo ant grindų be sąmonės. Vaikas jau buvo negyvas ir atšalęs.

Laimingas jis, neatidėliojo iki kitam kartui, net iki rytojui.

Tebus skaitytojas taip išmintingas kaip tasai vaikas ir tedaro kaip jisai padarė.

Pabaiga.

Matai, Brangusai Skaitytojau, kad visi tie atsakymai yra paprasto proto ir kasdieninės nuovokos duoti; nieko daugiau. Nėra kilnaus proto kląstų, nė jokių skystų literatinės dailės žabangų vartota. Tiktai dalykų paaiškinimas; tiesa yra įrodoma.

Be abejo, yra daug kitų įtarų prieš

tikybę. Klaidos kaip kvailystės yra be skaitliaus. Vienok, aš viliuosi, kad aš esu surinkęs toje mažoje knygelėje tuos priekaištus, kurie dažniausiai pakeliami aikštėn.

Liekanti priekaištai, aš galiu tamstą įtikrinti, nėra geriau ir tampriau paremti už tuos, kuriuos aš pažymėjau. Kokios rušies jie nebutų, jie yra proto klaidos, tai yra klastingi įrodymai, kurie turi pamato ir tiesos, bet įsakymai yra silpni vienu ar kitu žvilgsniu. Negali būti jokios išimties prieš tiesą.

Jei kuris tų priekaištų yra kliutis tamstos kelyje, eik, aš tamstos meldžiu, pas gerą kunigą (jie nėra taip reti nei taip sunku juos rasti, ačiu Dievui) ir buk iš anksto įsitikrinęs, kad tamstą širdingai priims. Parodyk jam savo sunkenybę su atvira širdimi. Jis tamstai duos lengvą klausimo išrišimą.

Stengkis pasimokyti geriau visose tikybos srityse; juo daugiau mes pažinsime savo tikybę, tuo labiau ją mylėsime. Juo labiau ją mylėsime, tuo ištikimiau pildysime jos įsakymus. Daugelis žmonių užpuldinėja tikybę, kadangi jie jos nepažįsta. Jie įsivaizduoja tikėjimą visai išvirškščiai negu kaip jis kad yra tikrenybėje ir tat jie mano, kad turi labai gerą priežastį ir pamatą ją pašiepti ir išjuokti.

Aš karštai viliuosi, kad mano pasikalbėjimas su tamsta šiek-tiek naudingas tamstos sielai. Perskaityk ir pasvarstyk tas mudviejų ginčų vietas, ant kurių tamstos protas ir mintis apsistoja. Jei priežastys, kurias aš iškėliau aikštėn rodos ne pakankamos, aš meld-

žiu tamstos įsitikinti, kad kaltė yra mano vieno, o ne šventosios tiesos, kurią aš pageidavau paaiškinti ir apginti.

Butina išdėstyti kuotrupiausia kaip galima tuos mano atsakymus ir gabumų trukumas yra vienatinė priežastis apginimo silpnybėse.

Lai Dievas duoda, kad man būtų pasisekimo su tamsta. Lai aš bučiau laimingas padidinti tamstos širdyje ti-

kėjimo šviesą, doros meilę ir uolumą del paties išganymo. Tai buvo vienatinis mano tikslas, berašant šitą knygėlę. Tad aš bučiau darbavęsis del tamstos laimės ir mano knygelė bus geras darbas.

Aš meldžiu Dievo ją, tamstą ir mane palaiminti. Su tuo aš atsisveikinu su tamsta, Brangusai Skaitytojau. Iki pasimatymo danguje.

Ž I E D E L I A I

Rožių Kvapsnies Stovyla.

Belgijoje, netoli nuo Lingue miesto yra našlaičių prieglauda, vedama seserų pranciškiečių. Viena tų seserų, Marija Mykola, tvirtai įtikėjo, kad jai apsireiškusi šv. Teresė, vadinama "Mažoji Gėlelė", ir ją stebuklingai išgydžiusi. Gegužio mėn., 1926 m. sesuo Marija Mykola atliko kelionę į Lisieux, šv. Teresės gimimo vietą, kad tenai padėkotų už pelnytą malonę.

Griždama namon ji parsigabeno mažą Šventosios stovylėlę ir ją pastatė savo kambarėlyje, toje vietoje, kurioje jai apsireiškusi šv. Teresė. Dabar iš tos stovylos kambarėje yra maloniausia rožių kvapsnis. Tukstančiai žmonių, kurie buvo įleisti aplankyti tą kambarėlį, apie tai liudija.

Bažnyčios valdžia, sužinojusi apie tas, tarp žmonių paplitusias kalbas, užvedė tyrinėjimą.

Pačios seserys per tris mėnesius slėpė tą įvykį, bet pašaliniai žmonės, kurie lankėsi prieglaudoje, sužinojo paslaptį ir išleido ją viešumon.

Dabar seserys ir dvasiškija atsisako ką nors apie tai kalbėti. Jokių žinių niekam neduoda. Norintiems žinių patariama kreiptis prie žmonių, tarp kurių to įvykio istorija šiaip skamba:

Sesuo Marija Mykola turi apie trisdešimtį metų. Šių 1926 metų pradžioje joje pasireiškė aiškiausi greitosios džiivos ženklai. Pirmose gegužės mėnesio dienose nuolatos ligonę lankė vietinis gydytojas. Vieną vakarą jis pasikvietė seserį vyresniąją ir pranešė, kad ligonė vargiai jau sulauks ryto.

Naktyje nepaprastas kliksmas praskambėjo per visą vienuolyną ir prikelė iš miego visas seseris. Greitai viena paskui kitą seserys subėgo į ligo-

nės kambarį. Jos rado ją skęstančią ašarose, bet kartu ir labai nurimusią. "Aš mačiau aname kampe šv. Teresę, "Mažąją Gėlelę", tarė ligonė, "aš išgysiu, aš tai jaučiu".

Greitai visos apleido ligonės kambarėlį ir nuėjo ilsėtis.

Iš ryto sesuo Marija Mykola, kuri jau daug savaičių negalėjo pasikelti iš lovos, atsikėlė kartu su visomis seserimis, pati viena apsirengė, dalyvavo koplyčioje bendrose maldose, išklausė parapijos bažnyčioje mišių, skaniai papusryčiavo ir grįžo prie savo darbų pas našlaičius, kaip ir rodos, kad nieko nebuvo įvykę josios gyvenime.

Vėliau ji prašė savo vyresnės leisti jai atlikti kelionę į Lisieux. Leidimą gavo. Nukeliavo. Tenaš davė garbę savo Išgelbėtojai. Grįždama ji parsinešė mažą stovylėlę tos, kuriai ji pripažino savo staigų sveikatos gražinimą.

Stovylėlę ji pastatė lygiai toje pačioje vietoje, kurioje, kaip tvirtina sesuo M. Mykola, buvo apsireiškusi Šventoji. Iš dėkingumo sesuo kas rytas prie stovylos kojų statė indą su šviešiomis rožėmis.

Vieną rytą sesuo vyresnėji, lankydama kambarį, pajuto nepaprastą rožių kvapsnį. Ji tarė sesei: "Buvai silpna ligonė; šis stiprus rožių kvapas gali būti tau kenksmingas tokiame mažame kambarėlyje; daugiau nenešk čia tų gėlių."

Vienuolė prižadėjo visa išpildyti.

Sekantį rytą viršininkė, atsilankiusi, pajuto tą pačią kvapsnį kaip pirmiau ir subarė vienuolę už nepaklus-

umą. Bet sesuo M. Mykola pasiteisino, kad ji padariusi kaip buvo sakyta: indą su rožėmis tuojaus prašalinusi ir naujų gėlių neatnešusi.

Viršininkė ėmė tyrinėti visą kambarėlį ir surado, kad kvapsnis eina iš stovylos. Tyrinėjo toliau, bet nesurado jokios tos stovylos kvėpėjimo priežasties.

Tai įvyko gegužio mėnesio pradžioje, bet niekas apie tai nežinojo iki šių 1926 m. spalio mėn. pabaigos.

Spalių mėnesyje tarp kaimiečių pradėjo vaikščioti gandai, kad vienuolyne įvykę kas tai nepaprasto. Tuojaus didžiausi žmonių buriai pradėjo rinktis pas Angelų Karalienės vienuolyno vartus. Neatstodami maldavo, kad jiems būtų leista aplankyti kambarėlį tos vienuolės, kuri staiga išgijo, apie ką jie jau senai žiną.

Galutinai juos įleido. Jie aplankė kambarėlį ir visi jautė malonų rožių kvapsnį. Ta žinia tuojaus pasklido plačiausia po visas apielinkes ir tukstančiai žmonių iš Belgijos miestų ir kaimų aplankė tą kambarėlį.

Del daugybės atsilankančių negalima buvo visiems pritilpti į mažąjį kambarėlį, kuriame stovėjo stovyla. Ją perkėlė į didžiąją salę. Tenai pamaži kvapsnis pradėjo nykti ir po keletos minutų neliko jo nei ženklo.

Bet vos tik atstatė ją į jos pirmąją vietą, ji tuojaus atgauna kvapsnį. Taip bandoma statyti stovylą įvairiausiose vietose ir išdavos buna tos pačios; stovyla duoda kvapsnį tik toje vietoje, kurioje, sulyg sesers M. Mykolos tvirtini-

mo, apsiereiškusi šv. Teresė.

Kad stovyla duoda kvapsnį, negalima to neigti. Daugiau penkiolikos tukstančių žmonių aplankė tą vietą, patys patyrė ir liudija tą įvykį. Bet, ar jis stebuklingas?

Tai spręst atatinkami Bažnyčios autoritetai.

Jie turi priemonių ir jas naudoja kuogeriausia dalyką iširti.

Nesenai Bruges vyskupo atstovas

atsilankė vienuolyne ir sekantį rytą prie vartų buvo prikaltas pranešimas visuomenei, kad įėjimas į kambarėlį per visą tyrinėjimo laiką yra uždraustas.

Seser M. Mykolai duotas kitas kambarys, o jos buvusi — užrakintas ir durys vyskupo antspaudais užtaisytos. Taip bus kol Bažnyčios autoritetams išrodys tai reikalinga.

Toliau bus paskelbtos jų tyrinėjimų išdavos.

V. K.

Tretininkų Žinios.

(Tąsa).

Įvairus žmonių papildomi prasikaltimai kurie tartum baisenybių tvanas, žudo žmonių — randa pradžios trijuose šaltiniuose: — „kuno pageidime, akių pageidime ir gyvenimo puikybėje“. Štai visos priemonės, kuriomis piktą dvasia nori sunaikinti kiekvieno žmogaus laimę ant žemės ir pražudyti jo sielą amžinai pragare. Nėra reikalo save suvedžioti. Šv. Paulius Apaštalas aiškiai pažymi, sakymas: „Ar jus nežinote, kad neteisieji nepaveldės dangaus karalystės. Neklyskite! nė paleistuviai, nei sveltoteriai... nepaveldės dangaus karalystės“. (I Kor. 6, 9-10).

Gerai suprasdami šitą šv. Pauliaus pareikštą tiesą, šventieji su išgastimi žiūrėjo net į nedorybės šešėlį. Šv. Stanislovas Kostka apalpė, išgirdęs blogą tartą žodį. Šv. Alfonsas Liuguori dar mažas budamas, išgirdęs iš vieno, kartu su juo žaidžiančių vaikų blogą posakį, jį subarė ir palikęs žaislą atsitraukė, nenorėdamas draugauti su blogais vaikais. Šv. Tamas Akviniētis buvo kilęs iš garsios ir turtingos giminės. Jojo broliai labai nenorėjo, kad jis atstotų į vienuolyną. Ir todėl, jį gundydami, pa-

siuntė į jo kambarį paleistuvę, kad toji palenktų šventąjį jaunikaitį į nuodėmę. Kaip tik jį įėjo į jaunikaičio kambarį, tasai pastvėrė degantį nuodėgūlį ir išvijo nekviestą viešnią.

Tiktai tokiu budu žmogus gyvendamas, bijodamas nuodėmės kaip maro, tegali kilti dorybėje; tiktai tokiu budu jisai gali likti panašus į savo Išganytoją, kuris suteikė puikiausią skaištybės pavyzdį. Patsai gimęs iš mergaitės Marijos, pasižymėjo nepaprasta skaištybės žyme. Jo priešai, Jį užgauliodami, visaip Jį pravardžiavo: veidmainiu, girtuokliu, žmonių suvedžio- toju, velnią turinčiu ir t. t., bet niekuomet Jo neužgavo nors kokių žodžių, liedsami Jojo skaištybę. Išganytojas ne kartą pareiškė savo ypatingą palankumą skaišties žmonėms. Taip šv. Jonui Apaštalui leido priglausti savo galvą ant Jo krutinės paskutinės Vakarienes metu. Daugelis šventųjų turėjo malonės regėti Kudikėlį Jėzų, nužengiantį į jų rankas. Šv. Antanas iš Padvos, šv. Kajetonas iš Thienne, šv. Feliksas iš Cantalicio, šv. Pilypas Neris, šv. Teresė ir daugelis kitų.

Skaistus žmogus yra panašus angelams dan- guje gyvenantiems. „Prisikėlime vyrai neves

moterų ir moterų netekės, bet bus kaip Dievo angelai danguje". (Mat. 22, 30), sako Išganytojas. Dovydas karalius, apdainuodamas žmogaus prakilnumą, vadina žmogų nedaug mažesniu už angelą. Bet skaisybės dorybė tą patį žmogų sulygina su angelais. "Skaisčių žmonių gyvenimas, sako šv. Ambraziejus, yra angelų gyvenimu". "Skaistybė, šv. Augustino nuomone, yra angelų esmės dalis". Nes angelai, kiek mums yra žinoma, yra tyros dvasios, neturinės jokio pageidimo, kurie galėtų palenkti juos nuo Dievo meilės. Reiškia visi, kurie yra pripildyti Dievo meile ir linksta skaisybėn, yra angeliški kuriniai.

Skaistybė yra dangaus sužiedotinės išdas.

"Aš pažadėjau jus vienam vyrui pastatyti jus kaip skaisčių mergaitę Kristui" (2 Kor. 11, 2), rašo šv. Paulius Apaštalas. Išganytojas, kalbėdamas bendrai į visus krikščionis, vadina save Mokytoju, Ganytoju, Tėvų, bet kuomet Jisai kalba į skaisčios širdies asmenis, Jisai save vadina Sužiedotiniu. Nors visi krikščionys yra Dievui pavesti, bet ypatingu budu tie, kurie pilnai užlaiko skaisybę. "Laimingos mergaitės, sako šv. Ignaceas Kankinys, kurios susižiedavo su Jėzumi Kristum. Jos gali būti tikros, kad įgijo gražiausį, prakilniausį, turtingiausį ir brangiausį Sužiedotinį, kokis tiktai galima rasti ant žemės ir danguje.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

SIRIJA. — Prieš keleta savaičių šv. Tėvas išpažino palaimintais 8 pranciškonus ir 3 pasaulionius maronitus, kurie 1860 metais atsisakė priimti magometonizmą ir todėl buvo nukankinti už tikėjimą Damasko mieste baisiausiomis kančiomis. Šitoji žinia atnešė visiems Sirijos katalikams didžiausio džiaugsmo. Net ir nekatalikų spauda apie tai kalba kuo palankiausia. Mat, nors didžiama siriečių ir ne katalikai, bet jie nusistatę prieš magometonus, kurie juos kankino per ištisus šimtmečius. Kuomet 1860 metais užėjo persekiojimų laikai, jie neaplenkė nė pranciškonų. Kun. Ruiz nubėgo į bažnyčią ir tuojau atidaręs švenčiausią, priėmė likusius komunikantus Komunijoje. Vos tespėjo konsumuoti švenčiausią kaip buvo nužudytas ant altoriaus laiptų. Kun. Volta užmušė du turkai, kurie buvo skaitomi jo geriausi draugai. Kun. Kolland šaukė "Ne, ne", kuomet iš jo buvo reikalaujama atsisądėti tikėjimo, iki buvo nesukapotas į gabalus. Kunigai Solar, Alberka ir Askaino atsisakė, velydami tukstantį kartų mirti negu tikėjimo atsisądėti.

Broliai pranciškonai buvo numesti žemyn galva nuo varpinyčios ir ant vietos užmušti. Kartu su jais buvo nužudyti trys garsios maronitų Massabaki šeimos broliai. Kuomet persekiojimai prasidėjo, pranciškonai visus katalikus prašalino, bet šitie atsisakė slapstyti, todėl ir buvo nužudyti.

ITALIJA. — Šio mėnesio pradžioje šv. Tėvas konsekrovo Vatikano bazilikoje 6 kiniečius vyskupais. Apeigos buvo labai iškilmingos, ypatingai kuomet buvo teikiami: žvakės, duona, auksas, sidabras ir vynas — visa atvežta iš tolimos klynų šalies. Šv. Tėvas savo prakalboje pareiškė daug įdomių ir malonių dalykų. Visupirma tai buvo jo paties pašventimo į vyskupus metinės. Jisai džiaugėsi, galėdamas patsai konsekruoti vyskupais pirmutinius kiniečius kunigus. Linkėjo jiems ir jų tėvynei geriausios kloties tikybiniam augime. Po pamokslo nauji vyskupai suteikė savo pirmutinį ganytojiškąjį palaiminimą. Apeigose dalyvavo daugelis kardinolų, įvairių valstybių atstovų ir 40 tukstančių žmonių minia. Naujų vysku-

pų tarpe yra brolis kyniečių žinomojo geradarijo milijonieriaus, kuris dalyvavo Chicago Eucharistiniame kongrese, atstovaudamas kynų katalikus. Ant rytojaus vyskupai savo pirmutinės vyskupiškias Mišias laikė katakumbose ant šv. kankinių kapų.

— Romoje įkurtas naujas komitetas, kurio tikslu yra pastatyti Romos mieste bažnyčią, pašvęstą Švenč. Jėzaus Širdžiai, Kristui-Karaliui. Komiteto pirmininku yra kard. Pompili. Patsai šv. Tėvas yra to komiteto globėju.

— Šiomis dienomis Asyžiuje įvyko neregų kongresas, kuriame dalyvavo suvirš 200 atstovų, atvykusių iš įvairių šalių. Neregiai išsirinko Asyžiaus miestą savo kongresui tuo tikslu kad viešai pagerbti šv. Pranciškų, vargdienių tėvą. Reikia atminti, kad savo senatvėje šv. Pranciškus patsai buvo neregium, sustatydamas savo giesmę saulei 1225 m. Kongresas užsibaigė iškilminga procesija Asyžiaus gatvėmis. Matant tiek daug neregų procesijoje ne vienam ašara suvilgė akis.

— Gruodžio 8 dieną garsusis šv. Ambrozijaus knygynas Milane švęs savo 317 metų sukaktuves. Tą knygyną įsteigė kardinolas šv. Karolius Bórromeo. Šiame tai knygyne dabartinis šv. Tėvas Pijus XI dirbo per 30 metų. Todėl 8 d. gruodžio jo atminimui bus pastatytas bronzinis paminklas, vaizduojas šv. Tėvą višame savo didume.

IRAK. — Šitoji šalis pirmiau turkų valstybė dabar atateko anglų globai. Su šiuo įvykiu visi krikščionys nusidžiaugė, kadangi pasibaigė ilgų šimtmečių persekiojimai tautų ir tikybių. Žymiausia tauta šitoje valstybėje yra kaldiečiai. Jie buvo vieni pirmutinių priėmusieji Kristaus mokslą. Pakliuvę arabų valdžiai, daugelis jų priėmė magometonų tikėjimą. Dabartiniu laiku čia yra trys krikščioniškos grupės, butent: 1) kaldiečiai katalikai. Jie turi 5 arkivyskopus, 8 vyskopus, 296 kunigus ir 102,000 tikinčiųjų. Juos visus valdo Mozulio patriarkas. 2) kaldiečiai skizmatikai arba nestoriečiai, kurie turi 10 vyskupijų ir apie 150,

000 tikinčiųjų. 3) Malabariečiai, kurių tarpe yra 400,000 katalikų ir 300,000 skizmatikų. Kadangi šie paskutiniai gyvena daugiausia pietinėje Indijoje, tai Irak valstybės gyventojai tėra tiktai kaldiečiai. Daugelis jų yra Persijoje ir Kurdistane. Kaldiečiai yra geri katalikai. Jie didžiuojasi daugeliu atžvilgių. Visų pirma jie kalba siriečių kalba, kuri yra naujoji aramajų kalba. Kaip žinoma Išganytojas vartojo aramajų kalbą. Tai kaldiečiai ir didžiuojasi, kad jie kalba tąją kalbą, kurią vartojo patsai Išganytojas. Antra, jie labai didžiuojasi savo Bažnyčios senumu. Pirmutinis jiems skelbė krikščionybę šv. Tamas Apaštalas. Visa valstybė paliko katalikišką 226 metais. Tai buvo pirmutinė valstybė, priėmusi katalikybę. Aišku, kuomet valstybė buvo katalikiška, tai ir švietimas buvo katalikiškas. Visi raštai siriečių kalba buvo katalikiški. Daugelis rašytojų buvo garbingų ir garsių, pavyzdžiui šv. Efremas, dijakonas, sirietis, plačiai pragaršėjo savo gilų mokslu ir raštais. Jisai yra išpažintas šventas ir Bažnyčios daktaras. Jie lygiai didžiuojasi savo dabartine Bažnyčios padėtimi. Kaikurios tautos penktame šimtmetyje atsikilo nuo Kristaus Bažnyčios, tai kaldiečiai laikėsi, nors pradžioje ir neskaitlingai, savo tikrojo tikėjimo. Daugelis jų, atskilusių, grįžo ir dabar grįžta į Katalikų Bažnyčią; grįžta paprasti žmonės, kunigai ir net jų vyskupai. Pagaliau, didžiojo karo metu daugelis kaldiečių praliejo kraują už savo tikėjimą. Visiems yra žinoma, kad 1915 metais žuvo nuo turkų baisių persekiojimų apie vienas milijonas kaldiečių, armenų ir siriečių. Daugelis jų, vengdami persekiojimų, atvyko į Mozulio apylinkes, ir dabar naudojasi pilna tikybine laisve.

KYNAI. — Vietinė valdžia pasiuntė Tautų Sąjungai savo vieną seniausių veikalų, butent kyniečių enciklopediją, kuri atspausta prieš porą šimtų metų. Enciklopedija turi aštuonis šimtus knygų. Joje esama septyni milijonai eilučių ir šimtas milijonų žodžių. Patsai didysis veikalas kalba apie dangų, žemę, mokslus, žmonią, literatūrą ir valdžią.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ar teisybė, kad Rumunijos karalienė, kuri dabar lankosi Amerikoje, yra katalikė?

M. R., Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Ne, Rumunijos karalienė Marija nėra katalikė. Jinai yra klaidatikė, priklausanti, kaip ir jos vyras ir beveik visa rumunų tauta skizmatikų arba pravoslavų atskalai, kuri kitaip vadinasi Skizmatinė Rytų Bažnyčia. Šitai tai atskalai priklauso ir rusų tauta. Karalienė yra Anglijos karalaitė, dabartinio Anglijos karaliaus puseserė. Jinai išauginta protestantų anglikonų tikėjime. Tekėdama už Rumunijos karaliaus, jinai priėmė ir vyro tikėjimą.

KLAUSIMAS. — Seniau kaip raštas taip ir kunigai gasdindavo peklos ugnimi, o dabar jau tas pranyko. Matyt ten jokios ugnies ir nėra. Gal toliau ir dušia pranyks?

J. B., Rochester, N. Y.

ATSAKYMAS. — Tamsta manai, kad kunigas, aiškindamas žmonėms pamatines mūsų tikėjimo tiesas, kaip pavyzdžiui pragaro esimą, gasdina žmones. Įdomus tamstos sanprotavimas! Kiekvienas, kuris eina į bažnyčią ir klauso kunigo pamokslų, tai laikas nuo laiko jisai ir apie pragarą kaip ir apie kitas katalikų tikėjimo tiesas išgirsta. Jeigu gi kunigo pamokslų neklauso, tai kur jisai ir apie pragarą girdės? Jeigu niekad šv. Rašto neskaito, tai negi jisai apie tai ras laikraščiuose parašyta? Reikia skaityti dvasinės knygos, kurios aiškina žmonėms apie katalikų tikėjimą, tai jisai visa ras, kas katalikui žmogui reikalinga tikėti ir nereiks

abejoti, kad žmogaus dušia kartais gali "pranykti". Geriausia skaityti šv. Evangeliją, tai gyvas paties mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus žodis. Malonėk, tamsta, pavartyti Evangelijos lapus; paskaityk plačiau sekančius Išganytojo posakius: "Žmogaus Sunus siųs savo angelų, ir jie surinks iš jo karalystės visus papiktinimus ir tuos, kurie daro neteisybę, ir juos įmes į ugnies krosnį. Ten bus verksmo ir dantų griežimo". (Mat. 13, 41-42). "Jei tavo ranka, ar tavo koja tave pikтина, nukirsk ją ir mesk šalin nuo savęs, nes tau geriau įeiti į gyvenimą luošam ar raišam, kaip turint abi ranki, ar abi koji buti įmestam į amžinąją ugnį. Jei tavo akis tave pikтина, išlupk ją ir mesk šalin nuo savęs; tau geriau su viena akimi įeiti į gyvenimą, kaip, turint abi aki, buti įmestam į ugnies pragarą". (Mat. 18, 8-9). Ir daugelis kitų vietų šv. Rašte, kame kalbame apie pragarą. Tiktai, tamsta, netingėk paskaityti, tai išnyks visi abejojimai.

KLAUSIMAS. — Kas nori apturėti šventųjų metų jubiliejaus atlaidus, tas turi aplankyti per penkias dienas po keturias bažnyčias. Bet kaip pas mus tai padaryti, kadangi teturime tiktai vieną bažnyčią?

V. K., Taylorville, Ill.

ATSAKYMAS. — Ten kur yra tiktai viena bažnyčia, kaip pavyzdžiui pas jus kad yra, užtenka toji viena bažnyčia aplankyti keturis kartus kasdien per penkias dienas. In tokiu apalankymu bus galima įgyti minėti atlaidai.

MUSŲ DARBAI

Spauda Kolegijos klausimu.

Spauda yra viešosios nuomonės reiškėja. Spauda įvertina visus visuomeninio gyvenimo apsimėškimas; juos giria arba juos peikia sulig savo verte žmonių naudai. Kalbant apie lietuvių bernaičių kolegiją Amerikoje, lietuviškoji spauda nuolatos tvirtino josios naudingumą ir reikalingumą. Čia nekalbu apie vieno, kito asmens straipsnį, tilpusį viename ar kitame laikraštyje, bet apie vedamasias mintis visuomeninėje spaudoje.

Mūsų vienintelis dienraštis "Draugas" daugiausia prisidėjo prie šito klausimo išplatino lietuviškoje Amerikos visuomenėje. Jisai savo laiku talpino ištisą eilę įžanginių straipsnių, rišdamas kolegijos reikalingumą visais atžvilgiais. Jame tilpo nuomonės mūsų žymiausių visuomenės vadų. Tie vadai ne tik tai kad reišė kolegijos reikalingumo mintį, bet kartu nurodė ir įvairius budus, kaip lengviau būtų galima toji kolegija įkurti. Daugelis jų nesigailėjo nė savo skatiko pridėti, kad geriau įrodyti žmonėms jos reikalingumą. Prie "Draugo" spiečiasi ir remėjų skyriai, pranešdami apie savo darbuotę ir įvairius užmanymus.

Dar seniau tą klausimą labai rėmė "Darbininkas", kuris buvo sutelkęs visą eilę jaunų rašytojų. Jiems visiems rūpėjo Amerikoje lietuvių jaunuomenės reikalai, todėl jais daugiausia ir rašė. Buvo net didelio užsimojimo kurti ir savas lietuviškas universitetas. Toji mintis pasirodė kiek sunkesnė, bet kolegijos klausimas buvo visuomet gyvas. Šitie patys darbuotojai rinko kolegijai pinigų, sakė prakabas ir darė rinkliavas, visa tai garsino "Darbininke" ir kituose laikraščiuose. Ne tik tai anu met, bet ir dabar "Darbininkas" tą klausimą remia ir visuomet užleidžia savo skiltis kiekvienam kuris nori parašyti lietuviškos kolegijos reikalais.

Ne mažiau tuo klausimu susirūpinę ir "Garsas". Buvusis redaktorius ypatingai tą klausimą laikė arti savo širdies ir prie kiek-

vienos progos tardavo palankų žodį. Jisai jau-tė, kad tik tai gera aukštoji mokykla gali išgelbėti Amerikos lietuvių jaunimą nuo visiško ištautėjimo. Užėmus prie "Garso" vietą naujam redaktoriui, tasai klausimo palankumas nepasikeitė. Visuomet "Garse" galima rasti ar tai išilgiiniai straipsniai, ar tai paties redaktoriaus komentaras lietuviškos kolegijos klausimu, visuomet palankioje kryptyje.

Perėję į mūsų mėnraščius, mes rasime tą patį nusistatymą. "Vytis" jaunimo organas visuomet palankiai ragino remti tą klausimą ne tik tai moraliniai, bet ir finansiniai. Nė kiek ne mažiau savo palankumą reiškia ir "Giedra", patsai pamatinis moksleivių laikraštis. Gal kiek mažiau juo susirūpinusi "Moterų Dirva". Mat, moters turi savo šv. Kazimiero Akademiją, todėl mano, kad bernaičių klausimas pilnai reikia palikti vyrams. Tai dalinai tiesa, visgi reiktų neužmiršti, kad motinoms bernaičių auklėjimas turi būti ne mažiau gyvesnis kaip kad yra mergaičių auklėjimas.

Metę akimi į spaudą, tuojau pamatome, kad bernaičių kolegijos klausimas visur palankiai gvildenamas. Ar jau to užtenka? Be abejo, kad toli gražu to dar negana. Šiaip ar taip galime svarstyti, bernaičių kolegijos klausimas šandie pas mus yra patsai svarbiausias ir suliginamai jam mažai teikiama svarbos ir vietos mūsų spaudoje. Gera, kad mūsų laikraščiai savo įvedamuose straipsniuose ir savo pastabose gvildena pasaulinius klausimus, bet yra tokių svarbių klausimų kaip kad dabartinis kolegijos klausimas, kuriam visgi reiktų teikti daugiau publikacijos negu kad iš tiesų teikiama. Artinantis kolegijos vajui reiškiamo vilties, kad patys svarbiausi mūsų spaudos šulai ir organai tuomi klausimu daugiau susirūpins ir daugiau jos reikalingumo mintį panagrins savo skiltyse, kad plačiau supažinti pačią visuomenę su tosios kolegijos svarba, verte ir butinumu mūsų išėivijoje.

N.

Lietuvos Žinios

— Žemės Ukio ministeris paskelbė, kad, pradėjęs valdyti, jis Žemės Banke teradęs tik 11.000 litų. Tuotarpu jo paties paskirtas naujas direktorius seniau buvo skelbęs, kad jo rasta Žemės Banke per daug liuosų pinigų, net virš 2.000.000 litų. Norima žut but apjuo-

dinti buvusią vyriausybę, bet "nepasisekė Marytei".

— Per pirmąjį šių metų pusmetį Lietuvoje gimė 33.023, mirė gi 18.026. Tokiu būdu per šį pusmetį Lietuvoje padaugėjo gyventojų 14.997.

Čia nukirpk.

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRUI.

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Prašau priimti mano vienos dienos uždarbį \$..... dol. — auką Marijonų Kolegijos naudai ir be to įrašyti mane į Kolegijos:

☐	☐	☐	☐	☐	Viso siunčiu \$ ..... dol. 1926 m. .... m. .... d.
FUNDA- TORIUS moka \$500.00	GARBĖS NARYS moka \$100.00	AMŽINAS NARYS moka \$50.00	METINIS REMĖJAS moka \$3.00	VIENKAR- TINIS REM. moka nemažiau \$1.00	

Mano adresas, Vardas ir Pavardė .....

Gatvė, miestas, valstija .....

Taipgi prašau suteikti man žinių:

- Kokias dvasines privilegijas gauna Marijonų Kolegijos Remėjai.
- Koku būdu padaryti testamentalį palikimą Mar. Kolegijos naudai.
- Kokiomis sąlygomis Marijonų Kongregacija priima Kolegijos naudai įdėlius-depozitus.
- Kaip galima tapti kunigu-vienuočiu, arba misijonieriumi.
- Ko reikalaujama iš norinčių įstoti į pasaulinius brolius Vienuolynan pas Marijonus.

Pastaba. Norintieji gauti atsakymą, ties klausimu stato (x) iškerpa žypelį ir atsiunčia Remėjų Centrai, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

— Žemės ūkio ministeris praneša, kad "samdant tikybai dėstyti mokytoją, nėra jokio reikalo vyskupo atsiklausti, nes vyskupo sutikimas nereikalingas". Tai yra iki šiol negirdėtas Lietuvoje Katalikų Bažnyčios tvarkos ardyimas.

— Švietimo ministerija išrašė pradžios mokykloms vaikų laikraštėlius "Saulutę" ir "Žvaigždutę". Tai geras valdžios darbas.

— Socialdemokratai reikalauja, kad vyriausybė atimtų iš Katalikų Blaivybės Dr. Jos Liaudies namus Kaune, ir juos pavestų bolševikų profesiniai sąjungai.

Kuo tas baigsis? Jonava (Kauno ap.). Jonavo apylinkėse yra įsteigtos kelios lenkų pradžios mokyklos, į kurias eina mokyti daug ir lietuvių vaikų. Gaila darosi matant taip "lietuvinant" mūsų vaikus. "Šaltinis".

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

"Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiarškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.